

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Canones de sacrosancto Eucharistiæ Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

et tanquam ex traditione Apostolica descendens, iure ac
merito retinere debet. Deum autem paterno affectu ad-
monet sancta Synodus, hortatur, roget, & obsecrat per
vulcera misericordia Dei nostri, ut omnes & singuli, qui
Christiano nomine censemur, in hoc unitatis signo, in hoc
vincula charitatis, in hoc concordie symbolo iam tandem
aliquando conueniant & concordent, memoresque tan-
ta maiestatis, & tam eximij amoris Iesu Christi Domini
nostris, b qui dilectam animam suam in nostrae salutis pre-
tium, & carnem suam nobis dedit ad manducandum; hec
Sacra mysteria Corporis & Sanguinis eius fidei constantia
& firmitate, ea animi deuotione ac pietate & cultu cre-
dant & venerentur, ut panem illum supersubstantiale
frequenter suscipere possint; & is verè eis sit animæ vita,
& perpetua sanitas mentis; cuius vigore confortati, ex
huius misere peregrinationis itinere ad cœlestem patriam
peruenire valeant, eundem c panem Angelorum, quem
modò sub sacris velaminibus edunt, absque ullo velami-
ne manducaturi.

Quoniam autem non est satis, veritatem dicere, nisi de-
tegantur & refellantur errores; placuit sancta Synodo
hoc Canones subiungere, ut omnes iam agniti Catholi-
ci doctrina, intelligent quoque, quæ ab illis heresies caue-
ti vitarique debeat.

R E M I S S I O N E S.

^a Vide Mirand. q. 7. de Corpore Christi, P. Henrig. in sum. lib. 8.
c. 34. P. Vasquez ad 3. p. B. Thomæ, tom. 3. disput. 212. à num. 1.
p. Egid. de Conink. de Sacram. & censur. q. 80. art. 1. & q. 82. num. 16.
^b In Sacramentali autem sumptione, &c.] Vide Beiam casuum con-
scientiae p. 4. casu 14. vers. præterea.

D E S A C R O S A N C T O

Eucharistia Sacramento.

C A N O N . I.

Si quis negauerit, d in sanctissimæ Eucharistie Sacra-
mento

^a Sup. cap. 3.
Conci. Con-
stantiens.

mento contineri verè, realiter, & substantialiter Corpus
& Sanguinem vñà cum anima & divinitate Domini no-
stri Iesu Christi, ac proinde totum Christum; sed dixerit
tantummodo esse in eo, vt in signo, vel figura, aut virtute;
anathema sit. ☩

CANON II.

¶ Conc. idem dicitur ad c. 4. Si quis dixerit, a in sacro sancto Eucharistiae Sacramen-
to remanere substantiam patinis & vini, vñà cum Corpo-
re & Sanguine Domini nostri IESU CHRISTI; nega-
ueritque mirabilem illam & singularem conuersionem
totius substantiae panis in Corpus, & totius substantiae vi-
ni in Sanguinem, manentibus durataxat speciebus panis
& vini; quam quidem conuersionem Catholica Eccle-
sia aptissimè b Transubstantiationem appellat; anath-
ema fit.

CANON III.

¶ Conc. Flav. sicut in deo. Eugen. ad Armenos. fuit. c. 1. & supr. c. 2. s. i. de comm. Si quis negaverit, c in venerabili Sacramento Eucha-
ristiae sub unaquaque specie, & sub singulis cuiusque spe-
ciei partibus, separatione facta, totum Christum contine-
ri; anathema sit.

CANON IV.

¶ supr. c. 3. Si quis dixerit, peracta consecratio, in admirabi-
li Eucharistiæ Sacramento non esse Corpus & Sanguinem
Domini nostri Iesu Christi, sed tantum in ipsis, dum tunc
tum, non autem antè vel post, d & in Hostijs seu particu-
lis consecratis, quæ post Communionem referuantur ve-
superflunt, non remanere verum Corpus Domini; anathe-
ma sit.

CANON V.

¶ Vide Conc. Florent. ibid. supr. c. 2. Si quis dixerit, e vel præcipuum fructum sanctissimi
Eucharistiae esse remissionem peccatorum, vel ex ea no-
alios effectus prouenire; anathema sit.

CANON VI.

¶ supr. c. 3. Si quis dixerit, in sancto Eucharistiæ Sacramento Christi
vñigenitum Dei filium non esse f cultu latræ, etiam
excl.

Extero, i adorandum, atque ideo nec festiuam peculiari celebitate venerandum, neq; in Processionibus, secundum laudabilem & yniuersalem Ecclesiae sanctae ritum & consuetudinem, solenniter circumgestandum, vel non publi- cè, vt adoretur, populo proponendum, & eius adoratores esse idolotras; anathema sit.

C A N O N VII.

i Si quis dixerit, non licere sacram Eucharistiam ^{a Supr. c. 6.} in Sacra- erario reseruari, sed statim post consecrationem altanti- bus necessariò distribuendam; aut non licere, vt illa ad infirmos honorificè deferatur; anathema sit.

C A N O N VIII.

i Si quis dixerit, Christum in Eucharistia exhibitum, spiritualiter tantum manducari, b & non etiam sacramen- ^{b Supr. c. 8.} taliter ac realiter; anathema sit.

C A N O N IX.

i Si quis negauerit, c omnes & singulos Christi fideles ^{c cap. omnis} utriusque sexus, cùm ad annos discretionis peruerenterint, teneri singulis annis, 2 saltē in Paschate, ad communia- candum, diuixta præceptum sancte matris Ecclesie; ana- thema sit.

C A N O N X.

Siquis dixerit, e non licere sacerdoti celebranti scipsum ^{d Conc. Lat.} communicare; anathema sit.

C A N O N XI.

* Si quis dixerit, f solam fidem esse sufficientem præpa- rationem ad sumendum sanctissimæ Eucharistie Sacra- mentum; anathema sit. Et, ne tantum Sacramentum indignè, atque ideo in mortem & condemnationem sumatur; statuit atque declarat ipsa Sancta Synodus, illis quos conscientia peccati mortalis grauat, g quan- ^{g Supr. c. 7.} tumcumque etiam se contritos existiment, habita copia Confessoris, necessariò præmittendam esse Confessio- nem sacramentalem. Si quis autem contrarium docere, ^{e Supr. c. 8.} f Supr. c. 17.

prædi-

prædicare, vel perrinaciter asserere, seu etiam publicè di-
sputando defendere præsumperit, eo ipso excommuni-
catus existat.

DECLARATIONS.

1 *Adorandum.*] Non licet Sanctam Eucharistiam ad eos a gravis
tertio deferre, qui morbi gravitate impedit sumere eam non possunt,
vt scilicet ipsi infirmi venerationis gratia eam deosculentur: & si for-
tè aliquo in loco talis est consuetudo, ea prorsus est tollenda. vel se-
cundum Sanctissimum Sacramentum ad infirmos deferendum est, ve illi
sumant, non aurem ut adorent tantum, sicuti fit in aliquibus locis
quod Pius V. prohibuit.

2 *Saltē in Paschā.*] Quærebatur, stante priuilegio Minorib[us]
alijs Religiosis concilio, vt omni tempore (præterquam in die De-
minica Resurrectionis) possit ab illis Eucharistia sumi; an quia ab
intra Dominicam in Albis Eucharistiam percepérunt, præcepto
quo in ea. *Omnis, de penitentia & remissione* satisficerint? Congre-
gatio die 23. Ianuar. 1586. censuit negatiue, quia d.c. *Omnis* sicut va-
quid quis proprio Parocho confiteatur, ita a proprio etiam Euc-
haristiam sumat: & quia subdit, nisi foris de propriis sacerdotiis et
duixerit abstinentiam ab Eucharistia, ab eodem recipi debet Euc-
haristia; eius enim est destruere, cuius est condere, l. ult. Cod. de leg. Ali-
ibid. nu. 13. Eo magis, quod tunc Religiosi non poterant hoc Sacra-
mentum ministrare. Card. in Clem. i. n. 2. de prinil.

Dubitatur rursum, An eis, qui infra dictū tempus, de manu pa-
tri Eucharistiam acceperunt, & sic præcepto Ecclesiæ satisfecerunt
vel intentionem habent, priusquam labatur octava Paschatis, de
nu Parochi eam sumere, licet sit ipso Resurrectionis die ex re-
gio[rum] manu communicare? Congregatio die 23. Ianuarij 1586
censuit id non esse licitum, cum sic exprefse prohibitum, Nauatu-
nalis c. 21. nu. 52. Itaque in Paschate sumenda est Eucharistia in pro-
pria Parochia: nec excusatsumens in hebdomada sancta, vel im-
mediate post Pascha extra eam.

Famuli quoque seculares in monasterijs Regularium Ord. Cister-
cienis habitantes non sunt cogendi accedere ad ecclesiam patroch-
alem, nec ibi Sacra[m]enta accipere, nisi tempore Paschali resurrec-
tis D.N. Iesu Christi. Ita in una decisione data Episcopo Tomo
censi die 20. Febr. 1576.

REMISSEONES.

CANON I.

Vide Pat. Henr[ic]i in sum. lib. 8. c. 20. §. 4. in princip. Valent. dispe-
q. 2.

³ Pat. Aegid. de Conink. de Sacram. & censur. q. 75. n. 3. Pet. Ledes. in sum. p. 1. tract. de Eucharist. c. 1. concl. 5.

⁵ CANON II. Vide P. Henr. in sum. l. 8. c. 30. §. 2. lit. I. Pat. Vasquez in 3. p. D. Thomae tom. 3. disp. 180. num. 108. & disp. 194. nu. 4. Pat. Aegid. de Sacram. q. 75. n. 49. & nu. 171. & qu. 77. art. 1. P. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. li. 29. n. 36. Pet. Ledes. d. tract. de Eu- char. c. 6. con. 2. & 3.

⁷ CANON III. Vide P. Henr. in sum. l. 8. c. 27. §. 4. lit. K. P. Aegid. de Sacram. & censuris q. 74. n. 3. & n. 191. & q. 75. n. 49. & 168. & q. 76. nu. 32. Pat. Vasquez tom. 3. disp. 188. nu. 2. & 15. P. Valer. Regin. d. lib. 29. num. 37.

⁸ CANON IV. Vide P. Henr. in sum. l. 8. c. 29. in principio. lit. C. Bald. Iun. super opera controu. Bellarm. p. 2. li. 3. cap. 5. P. Aegid. d. q. 74. num. 26.

⁹ CANON V. Vide P. Henr. in sum. lib. 8. c. 26. in principio lit. B. Aegid. de Sacramentis qu. 79. nu. 53. P. Vasquez d. tom. 3. disp. 205. num. 2.

¹⁰ CANON VI. Vide Can. lib. 5. de locis Theolog. cap. 5. col. 144. & lib. 12. cap. 11. colum. 441. Pat. Henr. in sum. lib. 8. cap. 32. §. 3. lit. D. & cap. 42. §. 2. lit. H. P. Aegid. de Sacrament. tom. 1. qu. 76. nu. 86. P. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 29. nu. 37. in fine, P. Soar. tom. 3. disp. 65.

¹¹ CANON VII. Vide Bald. Iunium super opera controu. Bel- lar. p. 2. li. 3. c. 5.

¹² CANON VIII. Vide P. Vasquez in 3. p. D. Thom. to. 3. disp. 212. num. 3.

¹³ CANON IX. Vide P. Aegid. de Coninck. de Sacrament. & censuris qu. 80. n. 102. cum seqq. P. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. li. 29. nu. 57. in fin.

¹⁴ CANON X. Vide Sotum in 4. dist. 2. qu. 5. art. 4. col. 14. Can. de locis Theolog. lib. 3. col. 189. ad fin. cum seqq. P. Aegid. de Sacram. tom. 1. q. 80. nu. 5. cum seqq. P. Azor. inst. moral. par. 1. li. 10. cap. 31. col. 1040. P. Soar. tom. 3. disp. 66. sect. 3. vers. Sed quæres, P. Valer. Regin. in praxi fori pœnit. li. 20. nu. 53.

DECRETVM DE REFORMATIONE.

CAPUT I.

Datur forma qua Episcopi debent residere, subditos cum prudentia corrigere, à cuius visitatione nemo appellat, &c.

E Adem sacrosancta Tridentina Synodus, præsidentibus in ea eidem sanctæ Sedis Apostoliçæ Legato &

I

Nun-